

[Ømann.]

sige: hvad bilder finansministeren sig egentlig ind? At erklære et forslag, som vel nok regeringen ikke selv turde gennemføre, om indgreb i dyrtidsreguleringen som det eneste alternativ, og så på den baggrund sige, at når man ikke kunne godkende det, så kunne man heller ikke tillade sig at kritisere dét, som fremlægges her i dag som forslag til lov om bunden opsparing.

Det synes jeg ikke er en rimelig måde at fremlægge på her i folketinget, hvad man har ret til at kritisere, i særdeleshed ikke når man ved, at venstres oprindelige oplæg jo var at udpumpe 1-2 mia kr. i forskellige skattelettelser og forskellige lempelser til proselytter, til nogle, man mente man skulle gavne, og i særdeleshed ikke når man ved, at det efterfulgtes af et fuldstændigt nytteløst tilskud til arbejdsgiverne på 1,9 mia kr.

Så skal man ikke begynde at forlange, at andre skal finde på alternativer til en økonomisk politik. Så skal man ikke begynde at foreholde os, at det drejer sig om at have i sigte, at betalingsbalanceunderskuddet bliver stort. Det ved vi udmærket, og det er på denne baggrund, vi kritiserer regeringens ødselhed.

Der er helt andre alternativer. Der er det alternativ, at man kunne begynde at afskaffe de skatteprivilegier, som finansministeren godt ved eksisterer, at man kunne tage fat på skattesnyderiet for alvor. at man kunne tage fat på sorte penge og sorte pantebreve ved en pantebrevsomytning.

Der er nok af steder at tage fat på, og derfor er det ikke rimeligt at sige, at andre partier mangler en alternativ politik, og at regeringens oprindelige oplæg var det eneste fornuftige.

Flygaard (DR):

Regeringen anslår den bundne opsparing til at give 1.120 mill. kr. Det må være en bruttoangivelse. Har regeringen regnet på, hvad en sådan bunden opsparing vil give netto, når man tager hensyn til overførsel fra én konto til en anden, altså transfereringer?

Når regeringen har svært ved at acceptere, at et skiftende og reelt flertal kommer til udtryk i folketinget, når regeringen fralægger sig ansvaret for egne forslag, ja, så

kommer vi til at stå i den situation, at der i folketinget reelt er et flertal for større besparelser, som ikke kan komme til udtryk, at man vil gennemføre en bunden opsparing, der reelt ikke er et flertal for. Det er forståeligt, hvis befolkningen har svært ved at forstå de partier, der i dag i særlig grad ønsker at kalde sig ansvarlige.

Finansministeren (Anders Andersen):

Må jeg sige til hr. Flygaard, at man regner med, at den bundne opsparing har 2/3 virkning af totalbeløbet i forbrugsbegrænsning, når den lægges, som den her gør.

Jeg bemærkede, at hr. Hilmar Baunsgaard kom herop og alvorligt løftede pegefingeren over for regeringen. Det har hr. Hilmar Baunsgaard jo somme tider en vis evne til. Men det forundrer mig i og for sig, for jeg går ud fra, at hr. Hilmar Baunsgaard og det radikale parti adskillige gange har stået i den situation, at de har været med til at skabe et forlig for at føre en politik, der måske ikke på alle punkter var 100 pct. det, man selv havde ønsket.

De fire forligspartier her har hver for sig måttet bøje sig imod hinanden for at nå frem til en politik, som man var enig om; det er nu engang forligsvilkårene også her i dette høje ting.

Vi havde den opfattelse, at det af hensyn til situationen var nødvendigt, at der blev ført en politik, som der kunne samles et flertal om. Det er ikke ensbetydende med, at vi er imod det, vi stod for. Det er heller ikke ensbetydende med, at vi er imod det, vi nu går ind for. Det er ensbetydende med, hr. Hilmar Baunsgaard, at man ud fra en realistisk vurdering af, hvad det er muligt i dette ting at få en samling om, gør det, som vi mener er nødvendigt i den givne situation.

Så må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det var nok en lidt forkert sammenligning at sige, at hvis man har betalt for meget skat ind, fik man renter. Det var nok ikke helt sagligt, hr. Bernhard Baunsgaard, men det var måske lige så sagligt som meget af det andet, der blev fremført, og derfor kunne bemærkningen i hvert fald ikke virke overraskende for mig netop på baggrund af den måde, hele debatten har været ført, også fra hr. Bernhard Baunsgaards side.

Må jeg sige til hr. Schlüter, der taler om,